

CUGETUL ZILEI

„Puterea se definește în chip esențial prin raportul său cu opoziția, mai mult decât prin declarațiile ei despre sine“.

Radu G. Țeposu

Sabie și Spirit

Nu știu în ce autor englez am citit mărturia cutremurătoare a unui personaj scăpat de la o execuție. În acel moment de groază, când cei de lângă el cădeau secerăți de moarte strigând „libertate“, el avea și revelația plenară a sensului libertății: că poate, tot rostul Universului, lumii minerale, evoluției speciilor etc., este să se ajungă la trestia gânditoare și ideea de libertate. Aici doctrinele religioase și istoria gândirii au introdus o nuanță: la libertate nu se poate ajunge fără cultură.

Interesante între toate acestea mi se pare însă „moștenirea“ scrisă, venită parcă de după moarte, a unui preot român ortodox (Steinhardt), cândva privat de libertate, și care ne-a lăsat aceste cuvinte: fundamentul dreptului constituțional și al parlamentarismului este curajul manifestat în lupta pentru libertate. Unde acesta lipsește apar dictaturile. Între cultură și putere, va fi în vecii vecilor un divorț implacabil. Prima caută libertatea, și nu poate fi înfrântă decât liber. Ultima năzuiește spontan și perfid către dictatură (avându-și esența în dictatură) și are de partea ei constrângerea. Puterea, fie ea și mărunta, locală, provincială, se teme insidios de cultură, precum dracul de tămâie. Nu întâmplător, căci cultura o amenință fundamental. Nebănuite și tainice sînt căile Puterii. Dar avem dreptul să fim optimiști. Pînă la urmă între cele două dimensiuni ce domină lumea, Sabia și Spiritul, ultima se impune. A spus-o Napoleon. A demonstrat-o Hristos.

Lucian FILIP

COMUNICAT

Partidul Alianței Civice — Sibiu consideră că Teatrul de Stat local parcurge un moment important. Această problemă depășește granițele culturii, primind din punctul de vedere al responsabilității civice și conotații politice. Recenta situație de criză are sensul unei ofensive prin care cultura a încercat deblocarea unor structuri rigide. Orașul trebuie să aibă o instituție teatrală pe măsură, paleativele oferite de putere, fiind insuficiente să rezolve, demn, soarta teatrului. De aceea facem apel la toate organizațiile politice și apolitice să susțină în continuare revendicările colectivului de la teatru.

Comitetul Județean P.A.C. Sibiu

NELINIȘTI LA „13 DECEMBRIE“ (II)

Punctul de vedere al muncitorilor

Pe parcursul celor trei ore petrecute de noi în această întreprindere, am stat de vorbă cu muncitorii din formațiile 2, 3, 18, 28, 29 și 30. Pentru a nu fi repetitivi, redăm în continuare intervențiile care însumează cel mai bine problemele ridicate.

„În medie, muncitorii primesc un salariu diminuat cu peste 2000 lei“ (Tăban Elena, maistru formația 30).

„N-avem de lucru și nu ne luăm salariile, sintem disperați!“

Nu pot să le asigur oamenilor front de lucru pentru că lipsește materia primă: pielea. Ar trebui pus un om competent la „Tăbăcărie“ (Dragoș Emilia, maistru formația

2).

„Dacă am avea de lucru, ne-am lua banii și fiecare și-ar vedea de treburile lui“ (Simion Ludmila, muncitoare).

„Noi nu sintem cerșetori, să stăm acasă și să primim 50% salariu. Vrem să muncim și să ne luăm salariile întregi. După 20 de ani de serviciu mă duc acasă cu 4000 lei, cît luam și înainte de revoluție“ (Stanciu Veronica, muncitoare).

„Am un salariu negociat de 7.004 lei. Am cîștigat în ultima lună 4.700 lei. Tot atît cîștigam și înainte de 1989. Conducerea dă vina pe muncitori. Dar noi ce vină avem? Nu vrem să venim la serviciu degeaba“ (Matenciu Mariana, muncitoare).

„Salariile nu s-au negoci-

at, s-au impus. Au venit cu contractele gata scrise și au zis: semnați!“ (Petru Dorel, muncitor).

Oamenii se tem de șomaj.

„Nu sint de acord cu redistribuirea formației mele la alte formații. Eu știu că, pînă la urmă, asta tot șomaj înseamnă pentru acești oameni“ (T.E., ms.).

„Dacă se intenționează o reducere de personal, să se înceapă cu navetiștii, care oricum au asigurată la țară o posibilitate de subzistență sau cu cei condamnați la locul de muncă. Pentru ce să ocupe aceștia locul de muncă al unui om cîștit“ (S.L., m.).

În secțiile prin care am trecut se lucra peste tot cu ade-

(continuare în pag. a III-a)

„Cultura nu e o cîrpă în care toți nechemății pot să dea cu piciorul...“

— interviu cu dl. IULIAN VIȘA, directorul Teatrului de Stat Sibiu —

R: Domnule Vișa, la conducerea acestei instituții s-au perindat mulți, fără să izbuțească să scoată (din considerente obiective) această instituție la liman. Terapia de șoc pe care ați administrat-o opiniei publice locale și naționale, ea și combativitatea cu care vă luptați pentru destinele teatrului, iată, că dau primele roade...

I.V.: Reprezintă niște oameni hotărâți să nu mai dea înapoi. Nu sint singur.

R: În acest moment, care este situația?

I.V.: Am trimis hîrțile pentru cele 2 milioane pe care trebuie să le primim. Dar aceasta este doar rezolvarea unei situații de criză. Trebuie începută reconstrucția teatrului. Este de datoria noastră să ne gîndim la un nou teatru la Sibiu.

R: Pentru perspectivă ce intenționați?

I.V.: Noi sperăm să punem pe picioare teatrul local și să-i

redăm demnitatea. Alții îl vor duce mai departe. Dorim deschiderea unui laborator de cercetări teatrale și dobîndirea de către această instituție a statutului de teatru național, justificat prin considerente istorice, culturale și geografice. Am făcut demersuri și la Consiliul European pentru viitoare contacte culturale. Noi românii avem un viitor extraordinar. Prezentul însă, ne mîncă. Întrebarea e cît de repede vom depăși acest prezent?

R: Care sînt pentru dumneavoastră concluziile situației limită, de criză, pe care ați traversat-o și care, v-a adus în postura refuzului clar al oricărei amînări sau echivoc?

I.V.: A fost o experiență dureroasă, neplăcută. Am înțeles că există domni care procedează ca pe vremea lui Ceaușescu. Eu am aflat pe pielea mea cine este adversarul nr. 1 al teatrului și a culturii în Sibiu: e vorba de persoana subprefectului Romeo Trifu. Acesta, de față cu alte oficialități (inclusiv prefectul) și-a permis să mă apostrofaze într-un limbaj reprobabil, jignitor. Citez: „Dumneata stai pe postul ăsta pe semnătura mea. Te pot da jos oricînd vreau eu“. Calitatea mea profesională nu o discut cu dl.

cat fonduri din bugetul Prefecturii, recte al statului, de 150 milioane lei, care se vor materializa în terminarea rețelei de transport în comun: troleee în Sibiu și în municipiul Medias. Am luat legătura cu firma „Cibinium“, pe care o cunoașteți și în prima fază am importat de la ei 22 autobuze la un preț între

(continuare în pag. a II-a)

a consemnat
Dan Ioan BOGDAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Lucian FILIP

Casa de locuit de pe str. Avram Iancu nr. 16, construită în stil gotic la sfîrșitul secolului al XIV-lea, este una din cele mai vechi case din Sibiu.

Foto: Iulian PREDA

Avem încă multe probleme de rezolvat (II)

(Urmare din pag. 1)

1 800 000 și 2 800 000 lei. Spun că am făcut o treabă bună, mai ales că restul de autobuze l-am putut cumpăra în lei direct de la furnizori. Sintem în tratative și pentru achiziționarea a patru troleibuze. Avem repartiție pentru 13 troleibuze de la București dar nu le putem aduce pentru că efectiv nu le fac. Un autobuz fabricat în România costă 4 milioane lei. Un autobuz pe care-l luăm de afară îl luăm la jumătate din preț și nu se compară cu al nostru. Vom încerca să îmbunătățim și mai mult transportul în comun. În discuțiile pe care le-am avut cu conducerea IJTL-ului am pus condiția ca salariile șoferilor să fie în strânsă interdependență cu respectarea programului. În activitatea noastră nu am prea fost sprijiniți de nimeni. Nici de partidele politice, nici de cetățeni. În rezolvarea chiar a problemelor lor. Așteptăm sugestii și idei de soluționare a problemelor existente.

Cu mijloacele care le avem și cu puțin mai multă disciplină am putea soluționa problema transportului în comun. Dar cerem și noi o colaborare din partea sindicatelor, și a consiliilor de administrație. Cerem de exemplu ca programele întreprinderilor să fie puțin modificate. Nicăieri în lume nu începe toată lumea lucrul la 7.00. În țările din vest programul este flexibil, de la 7-9. Acest lucru nu ar afecta atunci transportul în comun, acesta făcându-se

spre locurile de muncă în mai multe etape, ceea ce ar asigura o bună funcționare. Statul, Guvernul au spus că subvenționează biletele la transportul în comun. Dacă un abonament pentru două călătorii zilnice costă 60 de lei, și două călătorii cu bilet pe zi înseamnă 5 lei înmulțit cu 60, asta face deci 300 pe lună. Diferența de la 60 lei la 300 de lei este semnificativă. Deci noi, urmează să subvenționăm această diferență la abonamente de la 60 de lei la 300. Dacă în Sibiu am avea 80 000 de abonați, acest lucru ar fi rentabil și pentru cetățeni și pentru întreprinderea de transport. Lumea va fi atunci mulțumită. Vom mai aduce încă 60 de autobuze care sper că vor asigura o rețea de transport mult mai bună. În prima parte a anului s-au făcut niște cheltuieli nerăionale. Am pășit cu stîngul la început, dar lucrurile încep să intre pe făgașul normal.

În domeniul gospodăriei comunale Prefectura a fost adepăta autonomiei primăriilor. Și în ideea aceasta am făcut și organizarea activităților de gospodărie comună. Primăriei municipiului i-am subordonat Societatea „Salubris” pentru salubritate, Agenția de fond locativ, Agenția de aprovizionare cu apă și Agenția de centrale termice. Atribuția Prefecturii în acest caz este să asigure fondurile necesare pentru ca fața orașului să se schimbe. Am asigurat fondurile pe care primăriile le-au cerut.

În cazul Sibiului, în partea a doua a anului, pentru salubritate străzi, zone verzi și iluminat, întreținere trotuare, am asigurat banii necesari: 12 milioane pe lună. Nu sintem mulțumiți de ce s-a făcut dar situația s-a îmbunătățit față de cum a fost. Dorim de asemenea să schimbăm toate semnele de circulație și marcajele, să întreținem parcurile așa cum trebuie. Personal sint nemulțumit de felul cum arată Parcul „Sub Arini”. Nu s-a implicat municipiul în totalitate dar parcă totuși ceva s-a făcut.

(va urma)

Odată cu vacanța au dispărut din peisajul citadin și cei mai tineri vânzători de ziare. Foto: Iulian PREDA

Săcelenii au nevoie de un conducător destoinic

D-le Ghiță Mușan, oamenii din sat vă numesc „un fel de primar”. Cum se traduce acest termen?

R: Printr-un proces-verbal, oamenii m-au numit reprezentant al satului, pînă se va găsi altul mai bun.

Vă rog să ne vorbiți despre problemele cu care se confruntă la ora actuală satul Săcel.

R: Prima noastră preocupare este ca satul Săcel să devină comună. Pentru aceasta, am dorit să reparăm fosta primărie, fără nici un aport din partea județului. N-am

reșit să facem nimic, pentru că județul nu ne-a susținut cu eliberarea parterului, unde un oarecare Simionescu a depozitat cărți de orientare apusă. Dl. Trifu de la prefec-tură a spus că sint foarte necesare cărțile cu Lenin și Stalin. La un etaj, unde era locuința notarului, acum e dispensar, iar în această încăpăre plouă prin tavan, și mai sint încă birourile fostului CAP. Dorim să menținem dispensarul medical, uman și veterinar, avem un medic care răspunde de Săcel și Mag. La primărie nu avem acces să putem face reparații.

Altă problemă gravă este că în sat nu avem nimic reparat: izvoare, cămin cultural, străzi. toate sint la cota zero. Cu aprobarea sătenilor, am închiriat terenul satului unor cio-bani, pînă la 23 aprilie. Din banii primiți plătim întreținerea taurilor, furajele etc. Satul datează din sec. XIV. Nemai-ocupîndu-se nimeni de organizare și de probleme, a ajuns în situația deplorabilă de azi. Cooperativa e foarte mult timp închisă, prost aprovizionată, rațiile de zahăr din iunie nu au venit încă.

Vorbiți vă rog despre Legea fondului funciar și problemele pămîntului.

R: Legea fondului funciar e greoaie pentru săceleni, cu lacune, în sensul că aceștia au intrat în CAP cu tot pămîntul și cu utilaje, iar acum se face împărțirea numai în funcție de pămînt și norma de muncă, nu și de utilaje. Împărțirea pămîntului cunoaște greutăți, pentru că omul dorește să ia unde și cît pămînt a avut ca să nu plătească cote mari, alții au plătit cote mari dar n-au avut pămînt. Unii își doresc pămînt bun vrînd să renunțe la cel rău al lor. Nu știm unde vom

(continuare în pag. a IV-a)

Perspective sumbre pentru S.C. „TEXROMED” S.A. Mediaș

— interviu cu directorul general al societății, dl. Constantin RADU —

— Domnule director, care este în momentul de față, problema nr. 1 cu care se confruntă unitatea dvs.?

— Celofibra. Deși prețul a înregistrat o creștere de la 30 la 650 lei/kg, lipsa acesteia a devenit o problemă nu doar pentru noi ci și pentru alte unități, precum: Cîsnădie, Tălmăciu, Tg. Mureș, Sighișoara, Agnita, care și-au încetat sau sint pe punctul de a-și înceta activitatea. Pricipalul nostru furnizor — Combinatul de la Brăila — va intra și el curînd în remont.

— Acum, ce se produce efectiv la dumneavoastră și la ce prețuri?

— Datorită faptului că, de cîtva timp nu se mai importă bumbac, (catifeaua, produsul nostru reprezentativ și finetul — atît de solicitat, au dispărut de pe piață), realizăm doar țesături subțiri din celofibră în amestec cu poliester, cu un indice de majorare al prețurilor, din luna august, de 1,7.

— În aceste condiții mai găsiți piață de desfacere?

— Într-adevăr, problema desfacerii a devenit neliniștitoare pentru noi. În ultimele zile s-au vîndut în medie 1 400 metri țesături față de 70—80 000 metri pînă nu demult.

— Ce intenționați pentru „eradicarea” acestui fenomen?

— Avem, în primul rînd, în vedere angajarea unui comis voiajor pentru desfacere. În plus, intenționăm să ne creem și un monopol în municipiul Mediaș, prin deschiderea unui magazin propriu de prezentare și desfacere a produselor noastre, vizînd un adaos comercial care să permită numai recuperarea cheltuielilor de vînzare.

— Care este situația contractărilor interne și externe?

— Practic s-a renunțat la orice fel de contract. Livrarea la intern se face cu ne-

gocieri directe, la prezentarea delegațiilor. La extern situația este mai delicată. Pe piața occidentală prețul unui metru de țesătură este în medie de 56 de cenți. Livrînd deci în condițiile și la prețurile actuale, noi am înregistrat o pierdere de 30 lei/mp, caz în care exportul nu mai este rentabil.

— Blocajul financiar v-a afectat și pe dumneavoastră?

— În mod evident, deși pot spune că avem la acest capitol una dintre cele mai bune situații. Perspectivele sint însă sumbre. La un blocaj financiar la nivel național de 400 miliarde lei cele 50 miliarde ce se acordă drept credit societăților comerciale cu capital de stat, reprezintă doar un paleativ.

— Cum s-a făcut restructurarea personalului în unitatea dumneavoastră?

— Cu toate dificultățile prin care am trecut nu a fost disponibilizat personalul. Ba, dimpotrivă, pe lîngă cei 1 650 de angajați au mai fost încadrate cca. 100 tinere absolvente a unor licee de profil din Moldova.

— Știu că utilajele sint vechi. S-au făcut investiții în acest sens pentru reutilizare sau, să folosim un cuvînt la modă, „retehnologizare”?

— Am să vă răspund indirect. Pe piața externă au căutat țesăturile de peste 1,40 metri lățime. Produsele noastre au în general doar 90 cm lățime. Pentru realizarea unui modul în toate fazele ar fi necesară alocarea a 10 milioane de dolari. Amortizarea acestor utilaje s-ar regăsi logistic, în prețurile de cost care și așa sint „catastrofale”.

— Credeți că veți putea evita falimentul?

— Eu sint optimist. Consider că industria ușoară nu poate intra în totalitate în colaps. Orientarea spre articole pentru mediul rural este

în momentul de față, pentru noi, singura soluție de menținere pe „linia de plutire”...

— Credeți că mai poate fi stopată alunecarea „pe tobogan” a economiei românești?

— E foarte greu de crezut. Guvernul a luat mina de pe noi după ce în prealabil a pierdut definitiv controlul asupra prețurilor. Numai o minune poate salva economia noastră de la dezastru.

Ion GÎRNOD

P.S. Deși am aflat că negocierile s-a desfășurat în două etape, salariul mediu înre-

gistra în ziua respectivă (12.09.1991) o scădere vertiginosă... De la 9500 lei „cursul” oficial (conform afirmațiilor domnului director general) la 8500 lei (nivelul apreciat de liderul sindical, doamna ing. Mariana Lupu) și pînă la 7000—7500 lei, „cursul” real (stabilit prin contactul nostru nemijlocit cu muncitorii din secții). Se vede treaba că „sistemul” comunist al „raportărilor umflate” se mai menține încă pe ici pe colo și anume „prin părțile esențiale...” (I.G.)

ȘTIFT

Nedumerire

Nu de mult, Guvernul a anunțat (la emisiunea „Actualități” a TVR) că va ajuta Albania cu 15 milioane de lei. Pe cînd, prea-generosul nostru Guvern, va ajuta și... România? (O.T.)

Pămînturi răpite

Din păcate, după zeci de ani de deturnare a adevărului, prea puțini români din tînăra generație au cunoștințe temeinice despre Basarabia, Bucovina și ținutul Herța. Dorim să acoperim această lacună, printr-o sumară prezentare a principalelor repere istorice și geografice ale acestor străvechi teritorii românești atît de greu încercate în ultimul secol și nu numai.

BASARABIA — regiune din România. Acest nume se dădea pînă în 1812 numai unei părți din sudul acestei provincii care era ocupat de tătari iar mai înainte aparținuse Munteniei și care în secolele XVII—XVIII se numea BUDGIAC. Pentru locuitorii din această regiune, numele de Basarabia era necunoscut: își ziceau cum își zic și azi moldoveni. Cînd rușii în 1812 au răpit jumătate din Moldova pînă la Prut, au simțit nevoia să dea un nume întregului teritoriu și i-au zis Basarabia. Ei au stăpînit-o în întregime pînă în 1856, cînd după tratatul din Paris au fost nevoiți să cedeze Moldovei trei județe (Cahul, Bolgrad și Ismail), pe care le-au reluat după războiul din 1877—78 cu învoirea Conferinței Europene din Berlin. În timpul războiului mondial, cînd s-a prăbușit regimul țarist în Rusia, Basarabia s-a declarat independentă sub numele de Republica Moldovenească (1917) și apoi sfatul țării a votat unirea cu Regatul României (27 martie 1918); astfel a revenit la patria mamă. Basarabia are o suprafață de 45 630 km²; avea la despărțirea ei de Moldova 482 630 locuitori; după statisticile din 1918 are 2 625 000 locuitori. Cuprînsă între cele două mari riuri Nis-

tru și Prut, ea este la nord deluroasă și suprafața sa se înclină cu cît merge la Marea Neagră și Dunăre.

BUCOVINA — denumire dată unei regiuni din nord-vestul Moldovei după ce ea a fost răpită în 1775 din trupul Moldovei de către Austria cu asentimentul Turciei și care făcea parte din județele Cernăuți și Suceava ale vechii Moldove. Ea are o suprafață de 10 441 km²; are o parte muntoasă, o alta deluroasă și puține șesuri. Ea a fost întîi administrată militarmente (—1786), apoi unită cu Galiția (—1790) și în fine separată, iar din 1849 a fost decretată ducată și țară a coroanei imperiale. A mai fost încă odată încorporată cu Galiția pentru puțin timp, dar s-a revenit la 11 județe: Cîmpulung, Cernăuți, Cotiman, Gura Humorului, Rădăuți, Siret, Storojineț, Suceava, Văscăuți, Vîjnița, Zastavna, iar orașul Cernăuți avînd administrație autonomă. După ce a revenit la patria mamă prin legea administrativă din 1925, această împărțire s-a modificat rămînînd numai 6 județe: Cîmpulung, Cernăuți, Soroca, Storojineț, Suceava cu teritorii rotunjite după nevoi locale din alte județe vechi ale Moldovei și Basarabiei.

HERȚA — comună urbană în județul Dorohoi, plasa Herța; 5 000 locuitori, are în circumscripția sa 7 sate. A fost județ pînă la 1834, cînd s-a unit cu județul Dorohoi.

(Din dicționarul enciclopedic I. Aurel Candrea, Cartea Românească, București 1931)

(M.G.)

Punctul de vedere al muncitorilor

(urmărire din pag. 1)

zivi și alte substanțe chimice cu miros pătrunzător, și bineînțeles cu efect nociv, care se simțea în ciuda geamurilor larg deschise. Instalația de ventilare nu funcționa în acel moment.

„Muncim într-un mediu toxic. Sporul de toxicitate este de... 1/2 litri lapte și acesta doar pentru cei ce lucrează cu adeziivi” (de parcă ceilalți ar respira aer adus de acasă n.n.) (Ștefan Mariana, muncitoare).

Alte probleme.

„Modelele ce se produc acum sînt vechi, ce face, atunci atîta lume la creație?

„Secția O este o secție care se ocupă de pregătirea fabricației. Anul acesta nu s-a fabricat decît un singur model nou. Ce au pregătit aceștia atîta vreme? Pe ce și-au luat banii?” (Cazan Ana, muncitoare).

„Sînt formații, ca formația 6, cu 128% plan realizat. Ei n-au probleme. Ei sînt mulțumiți cu orele de stagnare”. (Dragoș Emilia, ms. formația 2).

„De 20 de ani se lucrează cu aceleași scule, sîntem primitivi din acest punct de vedere. Ce au făcut și ce fac inginerii și tehnicienii pentru îmbunătățirea procesului tehnologic”. (S.V., m.).

Doamna Stanciu Veronica propune să facă un schimb de salariu cu conducerea pentru o lună, ca să știe de ce sînt nemulțumiți oamenii: „N-avem nimic cu ei, dar să dea dovadă de competență pentru că de aceea au fost puși acolo”.

„Eu am crescut în fabrica asta alături de actuala conducere și m-am înțeles cu ei foarte bine. Dar acum sînt indignată de felul în care ei înțeleg să conducă destinele acestei fabrici, care a fost

cîndva prima în Europa”. (D.E., ms.).

„Directorul este un om inteligent dar dacă-l întrebi ce-a făcut pentru noi, ce răspunde? Nu se descurcă pe postul ăsta!” (Ormenisan Virgil — secretar de sindicat pe întreprindere).

„Unii muncitori sînt nemulțumiți de schimbarea fostului director, cînd întreprinderea noastră era una de elită” (Ene Maria — lider sindical pe întreprindere).

„Îl vrem pe domnul Botezan înapoi. Pe vremea lui aveam de lucru și ne luam salariile întregi”. (Matenciuc Adriana — muncitoare).

„Nici în sindicat nu mai poți avea încredere. N-a făcut nimic pentru oameni!” (Vava Daniela — muncitoare).

O problemă paradoxală, pe care o ridică muncitorii, este aceea a „orelor de stagnare”, care introduse în pontaj, „umflă” teoretic realizarea planului. Acest lucru ne amintește de alte vremuri pe care le sperăm uitate.

Oamenilor le este frică.

„Sîntem amenințați: nu vă convine, vă dăm afară!”

Cuvintele, chiar și cele mai dure, nu reușesc să redea întreaga disperare de care sînt cuprinși muncitorii acestei întreprinderi. Marea majoritate a secției „Marochinărie” este alcătuită din femei dintre care unele sînt singure și au mai mulți copii de vîrstă școlară. Ele înaintea de a fi muncitoare sînt gospodine ce trebuie să umple farfuriile familiilor lor. Este, oare, cineva în stare să le dea o certitudine sau măcar o speranță pentru ziua de mîine?

Natalia DROG
Marius GHEORGHIU

P.S. 1 — În timp ce scriam aceste rînduri am fost anun-

țați că doamna Ludmila Simion, muncitoare la formația 30, este hotărîtă să declare cu începere de luni, 23 septembrie, greva foamei împreună cu cei doi copii în vîrstă de 10 și respectiv 16 ani.

P.S. 2 — Ieri dimineață am aflat de la una din muncitoarele formației 30, care ne-a vizitat la redacție, că jumătate din personalul secției „Marochinărie” a fost trimis acasă, urmînd ca și cealaltă jumătate să-i urmeze astăzi.

N.N. De ce?

Aflăm de la poliție

În ziua de 16.09.1991, ora 21.00, pe D.N. 1 comuna Șelimbăr, județul Sibiu s-a pro-

Femeile și băutura

Adam Matilde de 50 ani și Pleșa Rodica de 30 ani din Mediaș s-au gîndit cum să-și facă rost de bani pentru a putea duce în continuare o viață de huzur. Și-au făcut un plan pe care l-au pus în aplicare. Păgubașul: Mogoșan Gavril, tot din Mediaș.

Cele două „simpatice” doamne au bătut cot la cot cu Mogoșan Gavril pînă au reușit să-l îmbete. Micuțul chef a avut loc la locuința păgubașului. Acesta, după ce a bătut „mai mult de cît putea duce” a adormit buștean lăsîndu-le mină liberă tovarășelor de beție care nu au ezitat să scoțesească toată casa și să „colecționeze” bunuri în valoare de 50 000 lei.

Ne putem închipui ce a gîndit păgubașul cînd s-a trezit. D.I.B.

LĂCOMIA

Lăcomia de multe ori îi împinge pe unii oameni la fapte ne-
cugetate, la compromisuri, la slugărnicie.

Un asemenea caz s-a întîmplat nu de mult la Orlat. Un cetățean german a atins ușor cu mașina un copil neatenț care se juca în drum cu bicicleta. Părinții și rudele, „bine bronzate” ale copilului respectiv erau cît pe aici să-l linșeze pe conducătorul vinovat. În discuție, ca argument au intervenit parii. Vai de capul neamțului, în adevăratul sens al cuvîntului.

Pînă la urmă cele două părți s-au împăcat. Cetățeanul german s-a lăsat jecmănit. Partea vătămată l-a jecmănit de 10 000 lei și un televizor color.

După cîva timp s-a gîndit că nu este de ajuns și s-au dus la Poliție pentru a afla adresa din Germania a omului pe care l-au bătut bine și l-au ușurat de bani.

Se gîndeau probabil să-l tapeze în continuare de niscai mărcuțe că asta uitaseră să-i ceară.

Dan Ioan BOGDAN

Accident de circulație

dus un accident de circulație din care a rezultat decesul a trei persoane.

Ciorogaru Nicolae de 37 de ani, responsabil de restaurant, conducînd autoturismul Dacia 1300 nr. 5-SB-1762, din motive necunoscute încă, a pierdut controlul autovehicolului, intrînd cu acesta într-un stîlp de beton susținător al

unui pasaj suspendat de cale ferată.

În urma impactului conducătorul auto a decedat pe loc, la fel și Agîrbiciu Elena, 35 de ani din Sibiu, de profesie casieră. Irineea Daniela în vîrstă de 27 de ani, a decedat la spital.

Și în acest caz oboseala și neatenția au făcut victime.

UNDE-I LEGE NU-I TOCMEALA

Un caz de încălcare grosolană a legii este cel de pe str. Agricultorilor. După cum se poate observa din fotografia alăturată „cineva” a înălțat un gard din prefabricate. Aceasta fiind o primă fază în încercarea de a împrejmuia locul viran situat între casele cu numerele 11 și 15 de pe str. Agricultorilor. „Acțiunea” a avut loc în ziua de 6 august 1991, cînd pe intravilanul de la nr. 13 (să fie doar o coincidență, sau numărul 13 nu-i poartă noroc aceluia „cineva”) și-a făcut apariția o echipă de lucrători. Echipă care într-un timp record — nici două ore — a ridicat gardul de prefabricate. Mai mulți locatari ai blocului 43 de pe str. Iasomie, cartierul Turnișor (în fața acestui bloc se află terenul intravilan cu pricina) au protestat. Întrebați

Disciplina în domeniul construcțiilor (III)

de acești locatari, lucrătorii au spus mai întîi că au fost trimiși de către întreprinderea „Record”. Luați din scurt, cîțiva dintre lucrători au răspuns în cele din urmă că sînt plătiți de către numitul Stănescu Ardelean.

Pe bună dreptate, locatarii sînt indignați și consideră fapta lui Stănescu Ardelean (și a lucrătorilor pe care el i-a plătit) drept un abuz. Cum își motivează locatarii blocului 43 această acuzație? În primul rînd că Stănescu Ardelean, deși pretinde că are „aprobară de la primărie”, nu a vrut să arate această aprobare. Nici nu are ce arăta, după cum se poate dovedi în cele ce urmează. În al doilea rînd, pe acest loc viran (termenul de „teren intravilan”, corect din punct de ve-

dere tehnic, este prea pretențios pentru a denumi maida-nul cu pricina) se află gurile de canal ale blocului și ale punctului termic din apropiere. Iar terenul respectiv, de la nr. 13, pe lîngă faptul că e calea de acces la punctul termic, a fost amenajat prin munca locatarilor blocului 43, ca loc de joacă pentru copii. (Vom reveni în articolele care urmează și la mult disputatele locuri de joacă pentru copii. Din păcate se dă prea puțină importanță acestor locuri de joacă. De parcă cei în drept să se pronunțe asupra amplasării lor nu-și mai aduc aminte că au fost copii, avînd la rîndu-le copii. Greu de crezut una ca asta!)

În concluzie, locatarii blocului nr. 43 de pe str. Iasomie-

ei nr. 8 cartierul Turnișor, au făcut o reclamație către Primăria Municipiului Sibiu, înregistrată cu nr. 31179/9.09.91. Fiind sesizată de acest caz și redacția ziarului nostru, ne-am interesat la „Serviciul de sistematizare, urbanism și amenajarea teritoriului”, Sibiu, de unde am aflat următoarele: Numitul Stănescu Ardelean a înaintat o cerere către Primăria Municipiului Sibiu (cu nr. 35176/9.09.91) prin care solicită concesionarea terenului intravilan de pe str. Agricultorilor nr. 13. Răspunsul „Serviciului de sistematizare” a fost negativ. Conform capitolului IV, art. 26 al Legii nr. 50/7.08.91, care stipulează:

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 26. Constituie contravenții la regimul de autorizare a construcțiilor, prevăzută prin prezenta lege, următoarele fapte, dacă nu au fost săvîrșite în astfel de condiții în-cît, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) — realizarea de către executant, cu încălcarea autorizației sau a documentației de execuție care a stat la baza eliberării acesteia, a lucrărilor de construire, reconstruire, transformare, extindere sau reparare prevăzute la art. 3;

b) — menținerea, după expirarea termenului din autorizație, sau adaptarea în alte scopuri, fără autorizație, a lucrărilor cu caracter provizoriu, precum și menținerea construcțiilor provizorii de șantier după terminarea lucrărilor de bază;

c) — executarea, fără autorizație a lucrărilor prevăzute la litera a);

(...)

h) — Contravențiile prevăzute la literale a) și b) se sancționează cu amendă de la 10 000 la 20 000 lei, cele de la litera c) (...) cu amendă de la 20 000 la 30 000 lei.

Dacă nici după primirea amenzii Stănescu Ardelean nu se va conforma, dezafectînd gardul respectiv, va cădea sub incidența punctelor a) și b) ale articolului 30 al Legii 50, care prevăd:

„Art. 30 — În cazul în care persoanele sancționate contravențional nu s-au conformat în termen dispozițiilor din procesul-verbal de contravenție, primăriile vor sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune după caz:

a) desființarea construcțiilor, cînd acestea au fost executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia;

b) readucerea în stare inițială a construcțiilor la care s-au executat lucrări fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, precum și a terenului ocupat precum și a articolului 31: de construcții”;

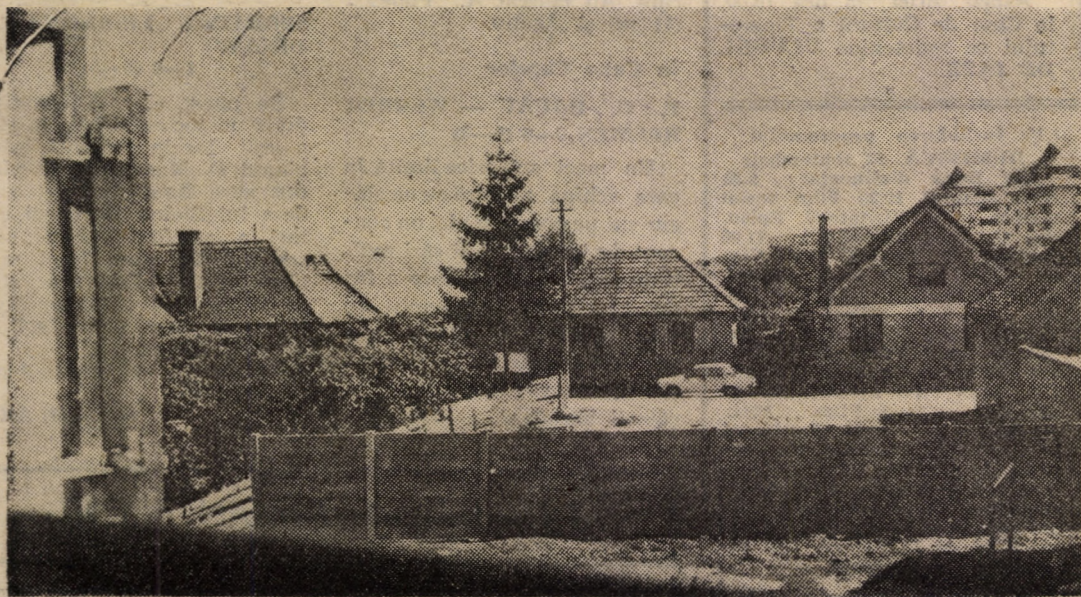
„Art. 31 — În cazul nerespectării termenelor limită stabilite, măsurile dispuse de instanță, în conformitate cu art. 30, se vor aduce la îndeplinire prin grija primăriei, cu sprijinul organelor de poliție, cheltuielile urmînd a fi suportate de către persoanele vinovate.”

Este cît se poate de clar, nu-i așa d-le Stănescu Ardelean?

a consemnat

Ovidiu TOMULEȚIU

foto: Iulian PREDA

Mica publicitate

PIERDERI

• Uitat borset negru în taxi particular. Aducătorului bună recompensă. Telefon 924/88642. (4926)

• Pierdut contract de închiriere pe numele Neustädter Daniel. Telefon 32909. (4936)

• Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de 13 Decembrie, pe numele Acatincai Daniel-Viorel. O declar nulă. (4929)

VINZARI-CUMPARARI

• Vind urgent cărucior landou sport, stare perfectă, telefon 26368. (MP)

• Vind laborator foto alb-negru, aparat de mărit universal și toate ustensiile plus substanțe, Methol — Hidrochinonă, precum și aparat foto Zorki 4 cu toate accesoriile. Fam Racoviță, str. Bucegi 7, telefon 924/35356. (4933)

• Vind dormitor nou. Rășinari, str. 30 Decembrie, telefon 58058. (4932)

• Vind microbuz FORD, 9 locuri (lei sau valută). Telefon 72793, după ora 16. (M.P.)

• Vind temporizator cu gamă largă de utilizare — 3000 lei. Telefon 924/46370.

• Vind Dacia 1300 Break, convenabil. Vind fier cornier. Cumpăr reviste „Sinteza”, „Prisma”, Postere despre America, cărți, videocasete. Telefon 74143. (4938)

• Vind în Slimnic grădină cu pomi fructiferi 1500 mp. Loc ideal pentru apicultori. Informații Sibiu, telefon 32827. (4939)

SCHIMB LOCUINȚĂ

• Schimb apartament 3 camere — I.L.L. — bloc cărămidă, et. I, cu apartament 4 camere, et. I sau parter, plus diferență (eventual o mașină). Telefon 22970. (4930)

DIVERSE

• Inginer autorizat, execută la domiciliul clientului, adaptare sonor la televizoare color străine. Nu repar! Telefon 33126. (4931)

• Familia pacientei Stanciu Maria mulțumește elevilor subofitieri din anul II intențentă, elevilor-ofitieri din anul III intențentă și ofiterului Mirion Viorel de la UM 01250, pentru gestul profund umanitar de a dona singe, în mod voluntar, onorific, pentru salvarea vieții acesteia. (4934)

Săcelenii au nevoie de un conducător destoinic

(urmare din pag. a II-a)

semăna. Încă mai avem de treierat. Am menținut un SMT, să completăm cu el munca ce n-au putut-o face oamenii. Dar nouă ne-au trimis mașinile numai după ce și-au terminat munca lor, la Orlat și Șura Mică, așa că s-a compromis cultura.

Cum s-a realizat lichidarea patrimoniului?

R: Avem trei grajduri, un saivan și o construcție pentru porci, cu valoare de inventar de 1 milion șapte sute de mii. Dorim să le vindem. În iunie niște italieni au vrut să le cumpere, să facă o fabrică de lapte. Ideea era rentabilă pentru noi, dar s-au oprit unii. Chiar dacă le vindem mai ieftin, deveneam un sat de perspectivă. Niște turci au vrut să facă din ele o parcare cu hotel, la care ar fi folosit carnea din sat, dar au fost îndepărtați. Grajdurile se prezintă bine, dar se deteriorează din cauza timpului.

Ce fel de oameni sînt săcelenii?

R: Harnici, de inițiativă, au nevoie doar de un conducător destoinic. Au fost și dintre cei care și-au părăsit satul, dar au început să se întoarcă, să vadă cum se împarte pămîntul, să muncească. Privatizarea a ajuns și în Săcel?

R: S-a început construcția la o fabrică de pline. O familie tină de săceleni s-a întors în sat și a luat această inițiativă.

Care sînt păreri politice ale săcelenilor?

R: Datorită faptului că în Săcel nu a venit nimeni să-și spună o părere politică, oamenii rămîn la două forme: unii doresc fșn-ul, cei mai în vîrstă însă s-au săturat de el.

Nu le-am studiat mai de-a-proape păreri, să nu se creadă că țin neapărat să fim ales.

Ce sprijin primiți din partea prefecturii?

R: Nu primim nici un sprijin din partea nimănui. Toate le fac pe cheltuielile mele, aproape de doi ani. Noi dorim să se separe cheltuielile Săcelului de cele din Orlat și Mag, să le plătim pe ale noastre, să ne știm datoriile și să începem să vindem. Dorim ca toți cei care au făcut abuzuri să fie sancționați.

Vă mulțumim și vă urăm multe realizări.

Gabriela BALAN

P.S. Interviu reproduce exact ideile primarului din Săcel, dl. Ghiță Mușan. (n.r.)

vietic) în prima sa vizită peste hotare, în contextul inapoiării la posturile lor a unor ambasadori (Dubinin la Paris și Zamiatin la Londra), după eșuarea puciului, a afirmat că numărul agenților KGB de la ambasadele sovietice va fi redus.

• Washington — Casa Albă a comunicat că vor fi trimise avioane de luptă în Arabia Saudită, pentru a escorta elicopterele ONU cu observatorii din Irak și a forța în felul acesta Irakul, să execute hotărârile ONU. Administrația americană a avertizat că mai sînt pregătite și alte trupe, spre a pleca în Golf, dar nu e vorba de preludiul unui atac.

• Damasc — Eforturile orchestrate, americano-sovietice, în asigurarea terenului de începere, luna viitoare, a conferinței de pace asupra Orientului Mijlociu sînt în plină desfășurare. Baker (SUA) a mers pe traseul: Ierusalim — Cairo — Damasc — Aman — Primakov (URSS) a sosit la Teheran venind din Emiratele Arabe Unite, iar Belogomov (URSS) s-a înfățișat la Tunis cu Y. Arafat (OEP) cerîndu-i să accepte condițiile americane.

Rubrică de Emil PORIME

FLASH

• Moscova — Președintele rus Boris Elțin (60 ani) și-a întrerupt miercuri activitatea politică cotidiană, din cauza unei insuficiențe cardiace (suferă de inimă de 3 ani) cauzată de vremea umedă și rece. Secretarul său personal a dezmințit internarea sa în spital, spunînd că se odihnește în apartamentul său.

• Tbilisi — Președintele gruzin Gamsahurdia a cerut populației (într-un apel înregistrat pe video, transmis în noaptea de 17/18 sept și întrerupt după un minut de opoziție) să aperse parlamentul, întrucît opoziția vrea să pună mîna pe putere.

• Moscova — Ivan Silaev (de un an premierul Rusiei) a fost confirmat ca premier al URSS.

• Stockholm — Boris Pankin (ministru de externe so-

„Cultura nu e o cîrpă în care toți nechemății pot să dea cu piciorul...”

(Urmare din pag. 8)

Romeo Trifu (sper să nu vină prin teatru), care astăzi este și mine nu mai este. Nu am nevoie de girul lui. Dar m-a înspăimîntat faptul că posesorul acestui limbaj ține în mînă destinele culturii sibieni și o frînează. Asta e vor afla și cei de la București din diferite resorturi. Printre altele mi s-au făcut reproșuri care privesc teatrul înainte de 1 aprilie a.e., data venirii mele. Însă eu am înțeles să pornesc teatrul de la zero, să șterg toate animozitățile și problemele trecute. Înțeleg să fiu responsabil doar pentru ce am făcut de la 1 aprilie încoace. În comparație cu atitudinea subprefectului, la prefect am

găsit mai multă înțelegere.

R: Nu cumva atitudinea prefectului e și reflexul unor presiuni venite de sus datorită campaniei pe care ați declanșat-o?

I.V.: E probabil, dar acest lucru nu s-a verificat și pentru subprefect, care nu înțelege că jignindu-mă pe mine jignește o instituție. Oricum, unele calificative ce mi-au fost date de dl. Trifu au fost extinse asupra întregului colectiv. Nu merităm așa ceva: teatrul din Sibiu așteaptă să iasă cu patru premiere. Deci, s-a lucrat, s-a repetat, deși, în condiții îngrozitoare. Sîntem bolnavi din cauza frigului și umezelii. Dorim să arătăm ce putem, dar să ni se dea posibilitatea.

R: Care e sursa atitudinii subprefectului?

I.V.: Nu vreau să mă murească coborîndu-mă la culise pe care le bănuiesc.

R: Cred că în punctul în care vă aflați implicațiile depășesc sfera culturii. Dumneavoastră ați lezat venind dintr-o cultură o mentalitate și mai ales o structură perpetuată din fostul regim, care structură a încercat să se aperse. Să nu uităm că FSN-ul va rămîne probabil în istorie drept formațiunea politică ce a obținut vechea structură. Ce credeți, în ce sens vor evolua evenimentele legate de soarta teatrului?

I.V.: La Sibiu poate fi o explozie de cultură care pe mulți îi sperie. Mulți nechemăți încearcă să o dirijeze. Cultura nu e o cîrpă în care toți nechemății pot să dea cu piciorul. Lupta de aici e o luptă pentru demnitatea culturii sibieni și naționale. Fac apel la toate instituțiile din oraș care au făcut eu o încăpăținare dură. E vorba de demnitatea lor și pot să-și exprime solidaritatea.

ANUNT

Asociația „Răniții Revoluției 22 Decembrie” Sibiu, convoacă de urgență, duminică, 23 septembrie ora 10,00, toți membrii organizației pentru completare date personale.

COMITETUL

CLUBUL DE JAZZ

Astăzi, 20.09., la ora 19,00, la Casa de Cultură a Tineretului se redeschide CLUBUL DE JAZZ.

1,15 Inchiderea programului.

DUMINICĂ. 22 septembrie 8,30 Bună dimineața! 9,30 Abracadabra! 10,20 Film serial pentru copii. Vizitatorii. Episodul 13. 10,50 Actualități. 11,00 Lumină din lumină. 12,00 Viața satului. 13,30 Hora satului. 14,00 Actualități. 14,10 Videomagazin. 18,00 Știință și imaginație. 18,30 Convorbiri de duminică. 19,00 Film serial. Dallas. Episodul 59. 20,00 Actualități. 20,35 Film artistic. Munții albaștri (Gruzia-Film, 1984). Premieră TV. 22,15 Festivalul Internațional „George Enescu”. 23,15 Actualități. 23,30 Maestrul teatrului românesc. 0,30 Automobilism. Marele Premiu de formulă unu al Portugaliei, pe circuitul de la Estoril. 1,30 Inchiderea programului.

Orarul Alianței Civice - Filiala Sibiu

ESTE:

- Luni 17,00—19,00;
- Miercuri 17,00—19,00;
- Vineri 17,00—19,00.

Sediul și numărul de telefon rămîn aceleași:
F-ța Mică nr. 30, telefon 17147. — 252 —

FILMELE ZILEI

• Pacea: „FĂRA MILA”. Program: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18 și 20.
• Arta: „DRAGONUL ZBURĂTOR”. Program: 9; 11; 13 și 15.
• UNDEVA IN EST”. Program: 17 și 19,30.
• Tineretului: „ACEL BLES-TEMAT TREN BLINDAT”. Program: 11; 13; 17 și 19.
• Terezian: „VĂDUVA

NEAGRA”. Program: 15; 17 și 19.

MEDIAS

• Progresul: „SUFLET SALBATIC”. Program: 11; 13,15; 15,30; 17,15 și 20.

• Central: „PIATA UNIVERSITĂȚII — ROMANIA”. Program: 11; 14; 16 și 18.

CISNADIE

„CINCI PENTRU INFERN”. Program: 11; 17,30 și 19,30.

PROGRAMUL TV

VINERI, 20 septembrie

10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Desene animate. Pif și Hercule. 10,50 A vanpremieră. 11,00 Tenis. Turneul internațional open al României. 13,10 Ora de muzică. 14,00 Actualități. 14,10 Măpamond. 14,35 Tenis. 16,45 Agenda Festivalului enescian. 17,05 Emisiunea în limba germană. 18,05 Invitatul săptămînii. 18,35 Tenis. 19,00 Gong. 19,30 Desene animate. Aventurierii spațiului. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Viața parlamentară. 21,15 Film serial. Destinul familiei Howard. Episodul 20. 22,15 Simpozion. 23,00 Actua-

lități. 23,15 Virstele peliculei. 0,00 Festivalul Internațional „George Enescu”. 1,00 Atletism. 2,00 Inchiderea programului.

SIMBATA, 21 septembrie

9,00 Bună dimineața! 10,00 Actualități. 10,10 Club „Anda”. 11,10 Stare de trecere — Interferențe spirituale. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Tele-Club. 19,10 Teleenciclopedia. 20,00 Actualități. 20,35 Film serial. Maddie și David. Episodul 10. 21,40 Săptămîna sportivă. 22,00 Un duet inedit. 22,30 Actualități. 22,45 Festivalul Internațional „George Enescu”. 23,45 Film artistic Comandă „Z” (Australia, 1981). Premieră pe țară.

SPORT... SPORT...

În cupele europene la fotbal

În C.C.E.

UNIVERSITATEA CRAIOVA — APOLON LARNACA 2—0 (1—0)

Meci de uzură, în care deși n-au strălucit oltenii au făcut un pas mare spre calificare. Au marcat A. Popescu (11 m) și Agaliu.

În Cupa Cupelor

F. C. BACĂU — WERDER BREMEN 0—6 (0—3)

Un meci sub orice limită, în care echipa noastră cu un singur șut pe poartă și nici un concept de joc ar trebui să-i mulțumească lui Alexa care a făcut ce-a putut dar nemții nu s-au menajat. O rușine ce a mai fost și televizată și care are și alți vinovați nu numai jucătorii băcăuani.

În Cupa U.E.F.A.

ANORTHOSIS — STEAUA 1—2 (0—1)

Meci dominat la pas de steliști care au marcat două goluri frumoase prin I. Stan și I. Dumitrescu și sînt siguri în turul II.

SPORTING LISABONA — DINAMO

1—0 (0—0)

Ce păcat că dinamoviștii după un joc echilibrat în care a ieșit clar în evidență ex-sibianul D. Munteanu, au pierdut spre final dintr-o gafă de-a lui Stelea ale cărui ezitări ne-au făcut să ne sară somnul. Tot spre final mult laudatul Demollari n-a știut ce să facă cu o mingă excelentă pe care scria „gol” și a ratat egalarea. Calificarea oricum se joacă la București.

Sorin OLARIU

Redactor șef: TRAIAN SUCIU